

[Christmas Møller.]

ninger har givet Udtryk for, hvad mit Parti gerne saa stærkt som muligt, ikke blot over for Behandlingen af denne Sag, men ved Indgangen til de alvorlige Forhandlinger mellem Partiernes ledende Mænd og Regeringen, som nu forestaar, ønsker at sige, nemlig at vi staaar over for Afgørelser, som kræver stor Resignation fra alle Sider, over for Afgørelser, som maa gøre det klart for alle, hvor slet dette Lands hele økonomiske Tilstand er, vi staaar i en Situation, hvor det er gavnlig Gerning at sige til alle i Landet, at det, vi skal, er at leve paa en lavere Levefod, saa længe disse ulykkelige Forhold varer. Vi siger videre til Regeringen, som vi sagde det første Gang, vi gennemførte denne Lov, at til Samarbejde og Samvirke er vi parate, og vi mener, at saavel Opposition som Erhverv under Forhold som disse har Pligt til at medvirke til Fremme af Statens Formaal. Men det maa slet ikke være tvivlsomt, at hvis Regeringen mener, at andre Veje og anden administrativ Ordning end den, den i sin Tid har planlagt, er bedre, saa skal den kun sige til. Vor Stilling til Bemyndigelsesloven vil ikke blive ændret deraf, fordi vi mener, Loven er nødvendig, og fordi vi haaber paa, at Loven og Magten vil blive administreret paa en saadan Maade, at der kan regeres her i Landet, disponeres planmæssigt for Befolkningen, saaledes som det er nødvendigt; vi erkender, at der skal regeres, og vi haaber, der maa blive regeret vel.

Hassing-Jørgensen: Det Spørgsmaal, der først foreligger ved Behandlingen af disse to Lovforslag, er naturligvis dette, om det er nødvendigt at fortsætte med disse Love, og der er ikke fra nogen Side hidtil udtalt nogen som helst Tvivl om, at det er nødvendigt at fortsætte denne Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte i den Forbindelse, at selv om han maatte anerkende Nødvendigheden af en saa udstrakt Bemyndigelse til Regeringen, som disse Love indeholder, saa laa deri ikke nogen Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Administrationen er foregaaet i Enkeltheder. Det vilde jo ogsaa være meget forlangt af det ærede Medlem, at han baade skulde anerkende Lovens Nødvendighed og samtidig dens Administration i alle Enkeltheder. Det behøves jo heller ikke. Det er ikke nødvendigt, at denne Administration anerkendes i alle Enkeltheder, for at man alligevel kan tiltræde Lovforslagets Tanke, som er at give Re-

geringen den udstrakte Bemyndigelse. Det behøves heller ikke af den Grund, at ærede Medlemmer af Rigsdagen jo praktisk talt naaar som helst vil være i Stand til at fremsætte deres Kritik af Administrationens Enkeltheder over for Rigsdagen. Og med min Opfattelse af Betydningen af disse Sager vil jeg sige, at jeg ingenlunde anser det for urigtigt eller skadeligt, at saadan Kritik kommer til Orde her i Rigsdagen, hvis man under Behandlingen af saadanne Sager kunde vige noget bort fra det alt for politiske. Jeg tænker paa en Forespørgsel, som for kort Tid siden blev stillet af det ærede Venstreparti gennem det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, en Forespørgsel, som mod Sædvane ikke sluttede med et Forslag om en politisk Resolution. Jeg mener, det ærede Parti ved denne Sags Behandling var inde paa den rette Vej — kom ikke ret langt ad den Vej, men var inde paa den, ligesom skimtede den oplysende saglige Kritik. Selve Forespørgselens Karakter, selve Ordførerens Tale var jo meget stærkt paavirket af de partipolitiske Interesser og Synspunkter, men hvis man ogsaa kom bort deraf, hvis man virkelig ret ofte vilde rette Forespørgsler og ogsaa Kritik i Anledning af Regeringens Foranstaltninger i en rent saglig Form uden politisk Indhold og uden politiske Hensigter, vilde det efter min Mening ikke være til nogen Skade.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremdrog nu her de Synspunkter, som er anlagt ved Beskatning af Motorkøretøjer. Det er jo ikke nødvendigt i Dag at tage Stilling dertil, men jeg maa for mit personlige Vedkommende sige det ærede Medlem, at nogle af de Betragtninger, han i den Anledning fremførte, ubetinget fortjener Overvejelse — og det samme kan jo gælde om Administrationen af Kornordningen. Naar det ærede Medlem i den Forbindelse fremhævede, at hele Befolkningen maa ned-sætte sin Levefod — et Synspunkt, som jo blev meget stærkt fremdraget, tør jeg sige, af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —, ja, saa er det jo egentlig noget, som Rigsdagsmænd næppe behøver at fortælle Befolkningen.

Jeg er lige ved at tro, at de fleste Mennesker her i Landet allerede har en ret kraftig Fornemmelse af, at de bliver nødt til at ned-sætte deres Levefod; men det ærede Medlems Udtalelse havde jo ogsaa en Brod, og det havde i øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers, naar de i den Forbindelse nævnte Lønningsforliget. Det ærede Medlem Hr. Knud